

relation til bestemmelser, der giver mulighed for langvarige fængselsstraffe, som eksempelvis straffelovens § 191 om grov narkotikakriminalitet og § 192 a om særlig grove våbenlovsovertrædelser.

Henset til ønsket om i videst muligt omfang at afgrænse grundlaget for registrering til de forbrydelsestyper, hvor biologiske spor har særlig betydning, har Justitsministeriet imidlertid afstået fra at give DNA-profilregisteret et bredere indhold end foreslået i rapporten.

#### 4.2. Personkreds.

##### 4.2.1. Arbejdsgruppens forslag.

Arbejdsgruppen har i rapporten foreslået, at der i DNA-profilregisteret for det første skal kunne optages personer, som er *fundet skyldige* i overtrædelse af en eller flere af de i afsnit 4.1. nævnte forbrydelsestyper. Denne personkategori omtales i det følgende som *dømte personer*.

Herudover har arbejdsgruppen fundet, at der bør kunne ske registrering af personer, som er eller har været *sigtet* for en eller flere af de relevante forbrydelsestyper, uanset disse ikke efterfølgende er fundet skyldige i det påsigtede forhold. Denne personkategori omtales i det følgende som *sigtede, men ikke dømte personer*.

Arbejdsgruppen har for så vidt angår dette spørgsmål henvist til betænkning nr. 1104/1987 om legemsindgreb under efterforskning, side 89, hvori Strafferetsplejeudvalget har fremsat en række synspunkter vedrørende spørgsmålet om registrering af fingeraftryk.

Strafferetsplejeudvalget har således bl.a. anført, at der ved fingeraftryk er tale om registrering af materiale, som ikke er egnet til ved forevisning at skabe mistanke om, at en bestemt person har været indblandet i kriminalitet, idet fingeraftryk ikke kan genkendes af udenforstående. Udvalget har videre anført, at fingeraftryk er af stor betydning i identifikationsøjemed, og at der findes ikke få eksempler på, at fingeraftryk fra personer, der er blevet frifundet i en tidligere sag eller mod hvem påtale er opgivet, har været af afgørende betydning i senere sager. Strafferetsplejeudvalget har derfor fundet, at politiet bør have lov til at opbevare alle fingeraftryk, der lovligt er optaget af sigtede personer.

Der er i overensstemmelse hermed fastsat adgang til at registrere sigtede, men ikke dømte personer i Rigspolitichefens Centrale Fingeraftryksregister.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at det, som Strafferetsplejeudvalget har anført vedrørende registrering

af fingeraftryk, på tilsvarende måde taler for at kunne optage oplysninger om sigtede personer i et DNA-profilregister samt at opretholde denne registrering, selv om sigtelsen ikke fører til domfældelse.

I forbindelse med udarbejdelsen af sin rapport iværksatte arbejdsgruppen en statistisk analyse af, om der er belæg for den almindelige antagelse - som bl.a. Strafferetsplejeudvalget har givet udtrykt for - at der er en betydelig større risiko for senere kriminalitet blandt tidligere sigtede end blandt befolkningen som helhed.

Undersøgelsen blev tilrettelagt efter drøftelse med en kriminolog tilknyttet Københavns Universitet og forestået af Danmarks Statistik og var baseret på tal, som vedrører mere end 15.000 personer i årene 1988-93.

Det fremgår af denne undersøgelse, at ca. 12,2 % af de personer, som i 1988 blev sigtet for en eller flere af de forbrydelser, der er opregnet i afsnit 4.1., men ikke fundet skyldig heri, i løbet af de følgende fem år blev fundet skyldig i kriminalitet af den omhandlede karakter.

Arbejdsgruppen har sammenholdt dette med, at alene 0,28 % af den samlede befolkning over 15 år blev fundet skyldig i tilsvarende kriminalitet i den pågældende femårs-periode.

Arbejdsgruppen har ved sit forslag om at give adgang til registrering af sigtede, men ikke dømte personer lagt vægt på den markant højere kriminalitetshypighed blandt tidligere sigtede, som undersøgelsen viste. Som anført ovenfor i afsnit 1.2. har arbejdsgruppen endvidere lagt vægt på, at optagelse i et DNA-profilregister vil kunne få betydning i relation til muligheden for hurtigt at kunne rense tidligere sigtede for mistanke under efterforskningen af senere straffesager.

Arbejdsgruppen har således peget på, at politiet som et sædvanligt efterforskningsskridt - bl.a. under anvendelse af Det Centrale Kriminalregister og politiets øvrige efterforskningsregistre - ofte vil rette opmærksomheden mod personer, som har været sigtet for ligeartet kriminalitet i tidligere sager.

Arbejdsgruppen har fundet, at de forbedrede muligheder for at kunne opklare en række grove forbrydelser samt for hurtigt og sikkert at kunne afkræfte en uberettiget mistanke er så tungtvejende, at der for de omhandlede forbrydelsestyper også bør være mulighed for at optage sigtede, men ikke dømte personer i et DNA-profilregister.

Arbejdsgruppen har i den forbindelse også anset det for at være af væsentlig betydning, at sigtede, men ikke dømte personer allerede i dag er optaget i en ræk-